

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVIII. évfolyam 5. szám. 2017. március 1.

Ára 0,80 lej

Megszólítani az elfelejtett Istent

Várván vártam az Urat, és hozzám hajolt, és meghallgatta kiáltásomat.
(Zsolt 40,2–3)

A modern 21. század gyorsaságot diktál. Azal az indokkal és álságos kijelentéssel teszi ezt, hogy: jaj, le ne maradjunk valamiről. A rohanó ember azonban türelmetlen és meggondolatlan. Kapkodó és felszínes. Képtelen egy dolognál hosszabb ideig letáborozni, elidőzni. Most, a böjti időben különösen is aktuális a vészcsengő hangja: nem tudunk várni! Sem egymásra, sem Jézusra. Sem magunkra... Erre mondja Csiha Kálmán, hogy örülten gyors életünk során valahol észrevétlenül lemaradt, elmaradt a lelkünk.

A várakozás ellentétével, a várakozásnélküliséggel a keresztyén ember is szembesül. Már ha van ideje rá. A várakozás ugyanis annak a felmérését is jelenti: hol tart az életem? Meddig jutottam el? Kik között vagyok? Hová

tartok? Ez a belső lelki felmérésünk akkor ér valamit, ha annak eredményeit az Úrral osztjuk meg. Vagyis ha a magam állapotát rá tudom bízni Istenre. A zsoltáros ezt teszi. Rájön arra, hogy meg kell állnia. Zsákutcába került. Itt már kevésnek bizonyul a futás, a saját erőki-fejtés.

Az ige arra irányítja figyelmünket, hogy az Istenre való várakozás nem tétlenség, nem üresjárat, hanem sokkal több ennél. Azon állapot, amikor tőle várjuk egy-egy élethelyzetünk megváltozását.

Isten kegyelmét, szeretetét jelzi, hogy ő megállít. Azért teszi, hogy visszataláljunk hozzá. Hogy ismét figyelmünk és szívünk fókuszába kerülhessen. Íme a csend segít. Látni magunkat. Milyen az életünk Isten nélkül. Milyen az, amikor észrevétlenül távol kerültünk tőle. Ehhez kell a csend és a várakozás, mert a világ gyorsasága azt hazudja: minden rendben van. „Egy kis áldott csend” kell hát, amelyben meglátjuk magunkat, és amelyben megszólítjuk életünk elfelejtett Istenét.

Fábián Tibor

Reményik Sándor

A szőnyeg visszája

Kétségbe esem sokszor én is
A világon és magamon,
Gondolva, aki ilyet alkotott:
Örülten alkotott s vakon.

De aztán balzsamként megenyhít
Egy drága Testvér halk szava,
Ki, míg itt járt, föld angyala volt,
S most már a mennynek angyala:

„A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha – legszebb perceinkben –
A színéből is valamit”.

Böjti idő a reformáció 500. évfordulóján Fialatok – nem csak ifjakkak

Úgy látom a böjtfő vasárnapját, mint ama szoros kaput, amelyről a Hegyi Beszédben van szó. De e jubileumi esztendőben sokak figyelmét felkeltően ragyog a kapufélfán egy írás: solus Christus, vagyis egyedül Krisztus. A reformáció „ikreinek”, a sola gratiának, a sola Scriptának, a sola fideinek elszakíthatatlan testvére a solus Christus.

Senki előtt nincs bezárva a szoros kapu. Olyan ez, mint a filadelfiai gyülekezet elé letett ajtó: nyitott. De mégsem úgy, ahogyan mi gondoljuk. Ajtóit nem csapkodhatja ki-be a vihar. És belátni sem lehet, mert a kapuk be vannak csukva. De nincsenek kulcsra zárva. Ilyen értelemben nyitott.

Belépek hát én is Isten kegyelméből a reformáció félévezredes útján böjtfő vasárnapjának e nyitott kapuján. A kapufélfa felirata – solus Christus – mint a bővizű forrás üdítő vize enyhíti fáradtságomat, hogy Jézussal megjárhassam a passió keskeny útját ebben az esztendőben is.

A passiónak ez az útja olyan, mint Jeruzsálemben a templomba

vezető út a zarándokok számára. Lépcsőket kell megmászni, hogy egyre feljebb juthassanak, a templomhoz. E grádicsok számomra a passió vasárnapjai azokkal a nevekkel, amelyekkel hitbuzgó elődeink azokat felruházták. Például: *Invocavit*, azaz Isten segítségül hívásának vasárnapja. *Reminiscere*, azaz az irgalmasságra való emlékeztetés vasárnapja. *Oculi*, azaz az Úrra nézés vasárnapja. *Laetare*, az együtt örvendezés napja. *Judica*, az igazság nyilvánvalóvá válásának ideje. E felsorolással szeretném lelkesíteni az olvasókat arra, hogy jó reménységgel járják meg e grádicsokat.

Életünkben egyedül Krisztus

Életemet kicsiny csónaknak érzem a világ hullámzó tengerében. Sokszor játékszere a szeleknek és a hullámoknak, de arról is meg vagyok győződve, hogy Krisztus ezerszer erősebb a tengernél.

(Folytatása a 4. oldalon)

Beszélgetés Tussay Szilárd ifjúsági referenssel az IKE terveiről, rendezvényeiről

Az Égjen a láng! zenefesztivállal Marosvásárhelyen nyitotta meg az Erdélyi Református Egyházkerület a reformáció jubileumi emlékévét, a záró ünnepségre pedig a tervek szerint Kolozsváron kerül sor ugyancsak egy ifjúsági rendezvény keretében. A két esemény között az erdélyi IKE számos programot szervez, ezekről kérdeztük Tussay Szilárdot, az IKE ügyvezető igazgatóját.

Fotó: Bethlendi Tamás

Marosvásárhelyen az ikések lufira kötött igékkal lepték meg a nézőket

– Milyen eseményeket szerveztek tavaly az erdélyi fiatalok?

– Tavaly alapításának 95. évét ünnepelte az erdélyi IKE. A 2016-os esztendő a reformáció előszobá-

ja volt számunkra: felkészített az ünneplésre, a méltó tiszteletadásra.

(Folytatása az 5. oldalon)

Tanulságos igék

A hitről (III.)

Krisztust néző keresztyének

Ábrahám hitt az Úrnak,
aki ezért igaznak fogadta el.
1Móz 15,6

A hit kiterjed az élet minden területére. Ám van egy mindennél fontosabb szerepe: általa rendezzük viszonyunkat Istennel. Az ember legnagyobb kérdése: hogyan kerülhet kapcsolatba Istennel, hogyan tudja vele rendezni dolgait? Ezt nevezi a Szentírás megigazulásnak. Luther így fogalmazta meg: hogyan található egy kegyelmes Isten? Ezt sokféleképpen lehet értelmezni: hogyan járulhatok félelem nélkül Isten színe elé? Hogyan jelenhet meg a bűnös ember a szent Isten előtt?

Jól tudjuk és érezzük, hogy mi bűnösök vagyunk. Ez azt jelenti, hogy így nem állhatunk meg Isten előtt. Meg kell szabadulnunk bűneink terhéértől. A Szentírás szerint egyedül hit által lehetséges. Vagyis nem jó cselekedetek által tudunk megigazulni. Bármit is tennénk, ezzel a kérdés még nem lenne rendezve. Nem tudjuk magunkat megváltani. Ezt valaki másnak kell megtennie, és ez nem más, mint Isten, aki nyújtja felénk kezét. Aki pedig ezt az ajándékot elfogadja, azt ő magához ragadja. A fenti ige egyszerűen szemlélteti ezt.

A történet mindnyájunk számára ismerős. Ábrahám ígéretet kap Istentől, hogy utódainak száma megszámlálhatatlan lesz. De az ígéret Ábrahám számára csak próba, mert neki nincs gyermeke. Ő hitt, és ezt az Úr igazságnak, megigazulásnak számította be neki.

Mennyország és pokol

Egy ember mennyről és poklról beszélgett az Úrral.

– Gyere, lásd a poklot! – mondá az Úr.

Beléptek egy terembe, ahol jó néhányan ültek körül egy pörkölttel telt, hatalmas üstöt. Csonttá-bőrré soványodtak, az arcuk kétségbeesett. Mindegyikük kanalt tartott a kezében, amellyel az üstbe nyúlhatott, de a kanál nyele sokkal hosszabb volt, mint a saját karjuk, így nem tudták a szájukba tenni az ételt. Leírhatatlanul szenvedtek.

– Most gyere velem a mennyországba! – hívta a férfit egy idő múlva az Úr.

Egy másik terembe jutottak, pontosan olyanba, mint az első: ugyanaz a húsos üst, ugyanolyan sok ember, ugyanolyan hosszú nyelű kanalak. Csakhogy itt mindenkin látszott, hogy boldog és jól táplált.

– Nem értem – csodálkozott a férfi. – Miért boldogok ezek és miért nyomorultak amazok a másik teremben, ha egyszer minden ugyanaz?

– Ó, ez igazán egyszerű – mosolyodott el az Úr. – Az itteniek megtanulták etetni egymást.

Vigyázzunk, e beszámítás nem a cselekedetének a megjutalmazása. Mert mi a bűnesetkor minden érdemünket elveszítettük, és az nem szereshető vissza. Fontos ezt tudatosítani, mert e történet világosan mutatja: a hitnek a tartalma a fontos, és ez a tartalom az Isten kegyelme. Az Úr ígérete kegyelmi ígéret. Az, hogy Ábrahámot Isten hit által igaznak fogadja el, ez merő kegyelem.

Amikor Ábrahám hisz, akkor teljességgel elfogadja a kegyelmi szövetséget. E történet középpontjában nem ő áll, hanem Isten. Ábrahám tudta, hogy a kegyelmet és benne a szövetséget nem ő kezdeményezte, hanem csakis Isten. Ahogy ő kész elhagyni hazáját, kimenni arra a földre, amit nem ismert, elindulni egy emberileg kiszámíthatatlan jövő felé, az azt mutatja, hogy ő teljességgel ráhagyatkozott Isten vezetésére.

De ha nincs érdemünk, akkor mi a hit szerepe? – tehetjük fel a kérdést. A hit olyan eszköz, amivel Isten ajándékát, az üdvösséget elfogadjuk, és magunkhoz kapcsoljuk. A hitet Isten Szentlelke munkálja bennünk, s ez a megszentelődésben válik nyilvánvalóvá életünkben. A megigazulás és a megszentelődés a hit munkájának két áldott gyümölcse, amit nem szabad elválasztani egymástól. A két-összefügg egymással. A megigazulás nem azt jelenti, hogy tökéletesekké válunk, hogy többé már nem lesz bennünk semmi bűn. A tökéletesség hitben már a miénk, de nem a valóságban. Abban a pillanatban, amikor mi elfogadjuk Krisztust és az ő áldozatát, Isten igazgá nyilvánít minket. Megnyerjük bűneink

bocsánatát. A káté szerint Isten Krisztusban úgy tekint ránk, mintha semmi bűnünk nem lett volna.

A megigazulás után következik a megszentelődés. E kifejezés alatt azt értjük, hogy Isten az ő Lelke által kezdi megváltoztatni életünket. Vagy még egyszerűbben: erőt nyerünk a bűn elleni harcra. A bűn megmarad az életünkben, de már nem uralkodik rajtunk. A megigazulás azt jelenti: minket Isten Krisztuson keresztül lát, a megszentelődés pedig azt, hogy Krisztus elkezd bennünk élni, valósággá válni a mindennapokban, cselekedeteinkben, magatartásunkban.

A megigazulás egyszeri történés, a megszentelődés pedig egy folyamat. A megigazulás tökéletes, a megszentelődés egyre kiteljesedő, de soha nem lesz bennünk teljes. Soha sem érkezik el egy olyan pillanat, amikor kijelenthetjük: most már tökéletesen szent vagyok.

A megszentelődésnek van egy nagy veszélye is, éspedig az, hogy elhisszük magunkat, és gőgössé válhatunk. Ezt látjuk az a farizeusoknál és írástudóknál. Ezek az emberek komolyan vették a megszentelődést. Persze ezt a törvényt megtartásával próbálták elérni, de közben megvetettek másokat, akikről úgy gondolták, hogy még nem jutottak el az ő szintjükre. Mindig hasonlították magukat, és mindig találtak olyankat, akik a megszentelődés folyamatában gyengébben álltak, mint ők.

Ám van a megszentelődésnek egy másik veszélye is: kétségbeesetten állandóan azon siránkozunk, hogy még mindig nem vagyunk elég szentek, még mindig nem vagyunk ott, ahol lenni szeretnénk. Ezek az ún. „köldöknéző” keresztyének. Ez is meg tudja nyomorítani életünket. A megoldás az, hogy maradjunk Krisztust néző keresztyének. Ha az ő keresztjét látjuk, amin megváltásunkat elvégezte, akkor nem leszünk sem elbizakodottak, gőgösek, de nem leszünk kétségbeesettek sem, hanem Krisztusban hit által alázatos és örvendező emberek maradunk.

Lőrincz István

Kórházlelkészek Erdélyben

Kolozsvár

Buzogány Emese, Megyei Sürgősségi Klinika
Elérhetőség: e-mail: buzoganyemese@gmail.com,
tel.: 0740-368663

Balogh Gyöngyi, Onkológia

Elérhetőség: e-mail: gybalogh@gmail.com,
tel.: 0740-295770

Brassó

Magyari János, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: magyarioan@yahoo.com,
tel.: 0721-564553

Marosvásárhely

Lakatos Gabriella, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: lakatos.gabriella@gmail.com,
tel.: 0746-091941

Korodi Csaba, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: csabakorodi62@gmail.com,
tel.: 0723-331317

Szászrégen

Szép Ildikó, Városi Kórház

Elérhetőség: e-mail: szep.eduard@yahoo.com,
tel.: 0726-529977

Bánffyújváros

Lukács Margit, Városi Kórház

Elérhetőség: e-mail: lukacsmanyika@yahoo.com,
tel.: 0724-056691

Sepsiszentgyörgy

Orbán Edit, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: edit.orban@yahoo.ca,
tel.: 0729-807973

Böjti teendők

A keresztyén hagyomány szerint hamvazószerdával kezdődik a böjti időszak. Sokan paradox módon már hamarabb is várják – végre elő lehet venni a böjtben használt vegetáriánus receptet, végre új kihívást lehet teljesíteni, és főleg: végre újra lehet vitatkozni a böjtről, böjti praktikákról, ezek szükségességéről vagy szükségtelenségéről.

Szükséges leszögezni: fontos lehetőségnek tartom a böjtot a megüresedésre, az elcsendesedésre, még úgy is, hogy számos nem túl jól sikerült böjti időszak van a hátam mögött. Valószínűleg nem a böjt mint eszköz volt a rossz, nem a lemondásokkal volt baj, hanem azzal, ahogyan éltem: évről évre jobban akartam teljesíteni. Nem ez volt az út.

Szokás azon vitatkozni ebben az időszakban, hogy lemondás vagy cselekvős böjtbe kezdjen-e az ember, ha hívő. Böjtöljön-e egyáltalán a belső szobáján kívül, ha református? Lehet-e bálozni, disznót vágni – kell-e szólni a faluban, ha mások báloznak vagy disznót vágnak ilyenkor? Kell-e az embernek megőrizni a vendéglátóját azzal, hogy nem eszik a szeretettel készített bécsi szeletből? Kell-e Facebook-böjtot tartani, és facebookozás helyett feltétlenül belefogni valami nagy, nehéz kegyességi irodalomba? Mit kell a meglévő rendszeren változtatni ahhoz, hogy böjt legyen a böjt?

A tévedés a vitában a böjt értelmezése: önmagában, önmagáért ugyanis semmi értelme

nincs a negyvennapos önsanyargatásnak. A cél legyen cél, az eszköz pedig legyen eszköz. A böjt az utóbbi: minőségi idő, lehetséges szeretetnyelv, amely által másképp, más minőségben találkozhatok a Mindenhatóval és önmagammal. Mindennel – ami ezt a találkozást szolgálja – lehet jól böjtölni.

Böjt lehet végiggondolni, miért találok egy igehirdetést, szöveget, megnyilvánulást, visel-

kedést bősztítőnek, rossznak, badarságnak. És böjt lehet meglátni ebben valami elhagyható gyöngességemet, sebzettségemet, megérezni töredékességemet. És nemcsak meglátni, hanem nézni, nézni kitartóan, és megtapasztalni, milyen nagy szükségem van a megváltásra, Isten közelségére. Mert nélküle aligha hordozhatom el saját magamat.

Istennek azonban, köszöni szépen, nem kell a böjtöm. Nem tudok rá hatni vele, bármiről és bárhogyan is mondanék le. Nekem van szükségem a böjtre. Nekem van szükségem a

megújult kapcsolatra. Én vagyok Isten nélkül erőtlenség és elveszett, hovatovább: halott. Nekem kell méregtelenednem, nekem kell lehetőséget teremtenem a csendre. Nekem van szükségem arra, hogy a tökéletlen, haragvós, halogató valóságomba belépjen ő, és rámutasson: mivel csalom meg magam a mindennapjaimban, mivel mérgezem magam nap mint nap. Mivel nyomasztom magam teljesen feleslegesen. Mi mindenem van, amiért hálás lehetek, és miért legyek hálás haladéktalanul, amíg még tart a mai nap. Mert ahhoz, hogy böjtölni tudjak – tudjam önszántamból közel eresztani magamhoz önnön végességem tapasztalatát – első sorban élnem kell. Ez pedig nem rajtam áll.

A böjti lemondásban a végsővel szembeállok – önként és tudatosan. Megérezhetem, milyen kiszolgáltatott a figyelmem, a türelmem, a szeretetem, mennyire nem bírok magammal, ha húsról, cigarettáról, játszmákról, csúsós kis hazugságokról van szó. Böjtölni azért a bizonyosságért jó, hogy én magam gyenge és erőtlenség vagyok, és Isten közelsége, a vele töltött idő mindennél drágább kincs.

A böjt megtanít éhezni és szomjúhozni: vágyva vágni Isten szavát, közelségét. Helyet készíteni, ahová beléphet. Mindezt szerényen, csendben, minden hivalkodás nélkül. A szeretet meghittsége nem tűri a magamutogató erőlködést.

Bagdán Zsuzsa

(A szerző magyarországi újságíró)

Csoda a sziklazátonyon

A kubai Havanna kikötőjéből 1902. június 20-án elindult a XIII. Alfonz óceánjáró a spanyolországi La Coruna felé. Szakadó eső homályosította el a kilátást minden irányban. Mivel a hajó a Golf-áramlat hatása alatt állt, a kapitány óvatosan haladt előre. A hajó másnap reggelre mégis a Molasses nevű sziklazátonyba ütközött, zátonyra futott. A legénység körében riadalom támadt. Nyolcszáz utas tartózkodott a fedélzeten. Amikor észrevették, hogy mi történt, és látták, hogy hiábavaló a legénység igyekezete

kiszabadítani a hajót a zátony fogságából, leirhatatlan félelem lett úrrá rajtuk.

Ám reménység támadt bennük, amikor meglátták a norvég Diana gőzhajót feléjük közeledni. A Diana kapitánya az óceánjáró segítségkérését meghallva felajánlotta segítségét, hogy kivontatja a bajba jutottakat. A vontatáshoz szükséges acélkötelek harmadjára is elszakadtak, az óceánjáró pedig meg sem moccant. Ekkor a Diana megfordult, és eltűnt a meszeségben.

További sikertelen kísérletek után éjfélkor a kapitány kiadta a parancsot, dobjanak a tengerbe minden terhet. De mintha mi sem történt volna, a hajó meg sem moccant. A helyzet egyre súlyosbodott, ráadásul közeledett az apály. E reménytelennek látszó körülmények között Isten segítségét kérték. Kihirdették, hogy istentiszteletet tartanak a hajón. Az istentiszteleten mindenki nagy odaadással vett részt. Megérezték, hogy ez szabadulásuk utolsó reménysége. Amikor a lelkipásztor a magasba emelte a Szentírást, egyszerre térdre borultak és kórusban felkiáltottak: Jézus, könyörülj rajtunk!

És megtörtént a csoda. A XIII. Alfonz óceánjáró elkezdett könnyedén csúszni a sziklazátony felszínén, mintha az angyalok láthatatlan serege vontatná. A legénység látva, hogy a gyönyörű óceánjáró sértetlenül úszik tovább a vízen, hálaadó zsoltárokat énekelt Isten dicsőségére. Miután a kapitány ellenőrizte, hogy a hajótest valóban nem szenvedett sérülést, a XIII. Alfonz folytatta útját, és végül épségben megérkezett La Coruna kikötőjébe.

Bányai László

Nézz megint a kereszten meghalt Jézus Krisztusra. Nézz rá, és próbáld megérteni, hogy amit szenvedett, és tett, azt érted, értem, mindnyájunkért tette, és szenvedte. Ő hordozta bűneinket, a fogságunkat és szenvedéseinket, és nem hiába hordozta. Elhordozta őket. Olyan volt, mint mindnyájunk vezére. Átörte az ellenség sorfalát. Már megnyerte a csatát, a mi csatánkat. Ahhoz, hogy győzzünk vele, nem kell mást tennünk, mint követnünk őt. Általa és benne van üdvösségünk. A bűnnek immár semmi hatalma felettünk. A börtönajtó tárva-nyitva áll... Ha ő, az Isten Fia szabadít meg minket, akkor valóságilag szabadok leszünk.

Karl Barth

Böjti idő a reformáció 500. évfordulóján

(Folytatás az 1. oldalról)

Ha ő a hajón van, és segítségül hívom, szavára a viharok elülnek, és csónakom siklik tovább a vízen. Átélttem már olyan időket, amikor földi urak teljes erővel döltek neki csónakomnak, amelyben Krisztus is ott volt, de „minket semmi meg nem rendíthet, míg Krisztusba vetjük hitünket.”

Életemben sok olyan igével ajándékozott meg az Úr, amely arra sarkallt, hogy egyedül őt hallgassam, mert amit ő tesz, az egyedül nekem szól. Amikor Jézus állítja magát közém és a világ dolgai közé, akkor mindennek egyedül az ő akarata szerint kell megtörténnie. Ő nemcsak köztem és Isten között van, hanem közöttünk, emberek és dolgok között, amelyek körülvesznek minket. Nem akar kivenni e világból, hanem meg akar őrizni a gonosztól.

A szeretet, a békesség csak úgy marad meg, ha ő közöttünk van, mi pedig neki engedelmesskedünk. Isten országa úgy teljesedik ki, ha Krisztus odaáll közénk és az Isten dicsőségét nem szolgáló dolgaink közé, hogy mi azoktól végképp búcsút vegyünk. Így lesz igazi böjti idő a reformáció 500. esztendejében. Az óemberünkről egyedül Krisztussal tudjuk elmondani azt, amit Péter mondott Jézusról a

főpap udvarán: „nem ismerem azt az embert.” Általa történik meg az óember levetkőzése és az új ember fölöltözése. Ő nemcsak elválaszt ezektől, hanem össze is köt valami értékessel,

József Attila

Csendes estéli zsoltár

Ó, Uram, nem birom rímbe kovácsolni dicsőségedet.
Egyszerű ajakkal mondom zsoltáromat.
De ha nem akarod, ne hallgasd meg szavam.

Tudom, hogy zöldel a fű, de nem értem minek zöldel, meg kinek zöldel.
Érzem, hogy szeretek, de nem tudom, kinek a száját fogja megégetni a szám.
Hallom, hogy fű a szél, de nem tudom, minek fű, mikor én szomorú vagyok.
De ne figyelmezz szavamra, ha nem tetszik Neked.

Csak egyszerűen, primitíven szeretném most Neked elmondani,
hogy én is vagyok és itt vagyok és csodállak, de nem értelek.
Mert Neked nincs szükséged a mi csudálásunkra, meg zsoltárolásunkra.
Mert sértik füledet talán a zajos és örökös könyörgések.
Mert mást se tudunk, csak könyörögni, meg alázkodni, meg kérni.

Egyszerű rabszolgád vagyok, akit odaajándékozhat az Úr.
Határtalan a birodalmad és hatalmas vagy meg erős, meg örök.
Ó, Uram, ajándékozz meg csekélyke magammal engem.

De ha nem akarod, ne hallgasd meg szavam.

számunkra üdvös dologgal. Mert ha valaki valamit érte elhagy, százannyit kap tőle (Mk 10,30). Boldogok, akik már felismerték a közöttük levő Krisztust, és egymás felé minden más útról lemondtak, egyedül Krisztus lett az út, az igazság és az élet.

Más lesz a hálaadásunk Isten javaiért, a teremtet világért, a családunkért, az embertársainkért, a sikereinkért, ha azokat egyedül Krisztus érdeméért kapott ajándékként fogjuk fel.

Krisztus tanúi e világban

Egyedül Krisztusban teljesedett be Isten műve, a világ megváltása és megtartása. Isten mindent az ő kezébe adott, ezért mondjuk őt a mi Urunknak. El tudjuk-e ezt hálával mondani, és meglátszik-e rajtunk, hogy testestől-lelkestől a magáévá tett? Akkor tartozunk egymáshoz, ha valljuk, hogy „hiszek Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, a mi Urunkban.”

Krisztus olyan mértékben használ fel e világban az ő tanújául, amilyen mértékben hitünk benne gyökerezik és él. Akkor lesz Isten ismeretének biztos győzelme az emberek között, amikor engedjük Jézust teljes hatalmával személyes életünkben munkálkodni. Isten előtt nem vagyunk sem többek, sem kevesebbek annál, aminek Krisztusban kell lennünk. Aki Krisztust látja, az Istent látja. Aki őt szereti, Istent szereti. Jézus a testté lett Ige, aki közöttünk lakozik, velünk van minden napon, hogy mi is vele legyünk.

Keresztyén emberként annyiban létezzünk e világban, amennyiben Krisztusban létezzünk. Jézussal ismerjük meg Isten atyai szeretetét, amely a legnagyobb boldogság szívünk számára. Általa leszünk Isten országa számára embereket halászó, másokat megtaláló és megnyerő, Istennel egységre vivő tanítványok. Azért a világért küzdünk, amelyben megvalósul az igazság, a békesség és a Szentlélek általi öröm.

Jézus Krisztus szenvedése

Jézus átélte a szenvedéseket, de nem roppant ezek alatt össze. Megmutatta, hogy Isten minden szenvedésnél nagyobb. A sír sem volt utolsó állomás a földi útján, hanem az első az ő mennyi dicsősége felé. Győzelme megerősít. Ő az út és az ajtó Istenhez mindazok számára, akik benne hisznek, őt életük Urának elfogadják, nevét szeretik és dicsőítik.

A reformációnak az is ajándéka, hogy az embereknek úgy szólt Isten az ő Fiáról, mint akiben egyedül lehet hit által üdvözülni. Egyedül Krisztus – mert az ő neve minden név fölött való és az ő nevére hajlik meg minden térd mennyen és földön és a föld alatt (Fil 2,

10). Szent Ágoston egyházatya szerint „minden Krisztus, ő az egyház feje és teste, mi neki tagjai”. Adja Isten, hogy akik számára ötszáz éven át ő volt minden, ezután is ő legyen minden mindenkiben.

Székely József

(A szerző egyházkerületünk missziói előadója volt)

Túrmezei Erzsébet

Ahol ránk Jézus vár

Valami mindig vár.
Hol munka, lárma, hajsza,
hol a mindennapok küzdelme, harca,
hol keservek és kísértések,
próbák, bukások és szenvedések,
hol csend, csend, csend...
Kívül?
Vagy bent:
Valami mindig vár.

S Valaki mindig vár.
Mert Jézus mindig, mindenütt ott van.
Ott a zajban, a mindennapokban,
küzdelmekben, és feladatokban,
ott szenvedésben és kísértésben,
hogy felemeljen, őrizzen, védjen,
hogy tanácsoljon, segítsen, áldjon,
átvigyen tűzön és akadályon,
új erőt adjon új kegyelemben.

Mindenütt mindig vár,
de százszorosan vár ránk – a csendben!

Pete László Miklós

Zúgnak a böjti szelek...

Zúgnak a böjti szelek,
Húsvét közeleg;
Erőre kap ilyenkor
A lelkiismeret.

Zúgnak a böjti szelek,
Eső szemereg;
Éledezik, ami máskor
Mindig szendereg.

Zúgnak a böjti szelek,
Bánat kavargó;
Törölgetik szemeiket
Lusta angyalok.

Zúgnak a böjti szelek,
Eresz nyekereg;
Öregedő világ könnyen
Csendesen pereg.

Fiatalok – nem csak ifjakkak

(Folytatás az 1. oldalról)

Visszagondoltunk mindazokra az évekre, amely időszak alatt az IKE működött.

Az Erdélyi Református Egyházkerület ifjúsági szövetségeként nemcsak az 1921-es megalakulásról emlékeztünk meg, hanem szerveztünk is sok mindent a tavaly. A 15 egyházmegyében megalakult IKE-elnökségeknek tartottunk vezetőképzőt: próbáltunk segíteni nekik abban, hogy később milyen alapokra helyezve szervezzék meg egyházmegyéjük ifjúsági munkáját. Tanítottuk őket arra, amit mi egyházkerületi szinten már néhány éve folyamatosan végzünk. Tudatosítani próbáltuk azt, hogy nekik hidat kell képezniük az egyházkerület és az egyházmegyében folyó ifjúsági munka között. Tudnunk kell, hogy kerületi szinten az elmúlt időszakban mintegy 250 gyülekezetben alakult meg vagy alakult újjá az „ifi”. Sok helyre a kerületi vezetőség nem tud eljutni, ezért van kiemelt szerepe az egyházmegyei ifjúsági munkát vezető személyeknek. A tavalyi esztendőnek talán ez volt az egyik kiemelkedő jelentőségű munkája.

Jelentős rendezvényünk volt a *Várom az Urat!* keresztyén zenefesztivál, és a hét egyházmegyei, valamint a kolozsvári országos bibliaismereti vetélkedő. Úgy gondolom, nagyszerű dolog az, hogy a mai világban fiatalok komolyan készülnek a Bibliából egy országos megmérettetésre, mindig nagy elismeréssel és tisztelettel tekintek rájuk.

A másik fontos esemény a harmadik *Válts irányt!* IKE-fesztivál volt, amelyet Szovátán tartottunk 1600 résztvevővel. Mindazoknak, akik ott jelen voltak, kellemes emléket és élményt jelentett a fesztivál. Idén készülünk arra, hogy a negyediket szervezzük meg 2018-ban.

– *A helyszín marad?*

– Nem tudjuk még. Ha sokan fognak jelentkezni, lehet, hogy más helyen fogjuk megrendezni. Ha elérjük a 2–2500-as résztvevői számot, akkor az már egy következő szintje lenne a fesztiválnak. Már most azon gondolkozunk, hogy egy nagyobb helyszínt találjunk a legközelebbi rendezvényünknek.

– *Mi várható idén?*

– Január közepén nyitottuk meg az évet az *Égjen a láng!* elnevezésű zenefesztivállal, amely a reformáció 500 éves jubileumi esztendejének is a megnyitója volt egyben, decemberben pedig a *Várom az Urat!* találkozóval zárjuk majd 2017-et. És valószínű, hogy ez utóbbi rendezvény kolozsvári kiadása fogja zárni az egyházkerület jubileumi évét. Külön megtiszteltetés számunkra az, hogy fiatalokként nyithatjuk és zárhatjuk ezt a rendkívül fontos emlékevet egy olyan eseménnyel, amelyet fiatalok szerveznek

– idősebb korosztályoknak is. Azért hangsúlyoztam, hogy kolozsvári kiadás, mert tervünk szerint mind a négy adventi vasárnap szeretnénk megszervezni – négy különböző városban. Egyelőre Székelyudvarhely, Kézdivásárhely és Marosvásárhely a másik három helyszín, de lehet, hogy idővel bővülni fog a kínálat.

Tussay: Idén a fiatalokat várjuk a Csillagpontra

Az idei esztendőben fesztiváljellegű rendezvényt nem szervezünk, hiszen megegyezés alapján egyik évben a *Válts irányt!*, másik évben pedig a Csillagpont nevű ifjúsági találkozót szervezzük a Kárpát-medencei fiatalok számára. Ez utóbbira Magyarországon kerül sor minden második évben,

idén július 25–29. között tartják Debrecenben. Viszonylag közel lesz hozzánk, ezért sok fiatal szeretnénk eljuttatni a cívis városba.

Februárban megújult a honlapunk, s ugyancsak ebben a hónapban zártuk le a 95. születésnapunk megünneplését is. A tavasz folyamán készül el Lukács Vilmos lelképítő „játékos könyve”, amelyet segédanyagként kívánunk adni a fiatalokkal foglalkozó személyeknek. Érdekessége az, hogy különböző társasjátékokkal hogyan lehet csoportokat megszólítani, közösségeket építeni. Nemcsak fiataloknak szól, hanem felnőtteknek is, hiszen vallom, hogy nem csak fiatal korban szeretünk társasjátékozni.

– *Milyen más eseményeket szerveztek még ebben az évben?*

– Egyetemi gyülekezeteinkben a program folytatódott februárban a 10. alkalommal megszervezett jubileumi sítáborral a Madarasi-Hargitán, hónap végén egyetemista napokat szerveztünk Marosvásárhelyen a MIFIKE-vel.

Tavasszal beindítjuk a munkatársképző tanfolyamokat (MKT). Arra összpontosítunk, hogy az egyházmegyékből minél több helyi szervezet vezetői jelenjenek meg, négy hétvégés sorozatot tartunk. Az elképzelés az, hogy minden második évben szervezünk MKT-t, amely a gyülekezetek ifjúsági vezetőit célozza meg, minden harmadik évben pedig – amikor az egyházmegyéknél tisztújítás lesz – vezetőképzőt tartunk. Tekintettel arra, hogy idén nem lesz *Válts irányt!*, nagy hangsúlyt fektetünk az egyházmegyei IKE-táborokra.

Nyáron tartjuk a 10. gitártábort és a sokadik angoltábort külön a gyerekeknek, külön pedig a fiataloknak. Júliusban házigazdái leszünk Torockón egy európai YMCA-tábornak. Fontos mozzanata lesz a jubileumi emlékévknek ez a rendezvény is, hiszen több európai keresztyén fiatal sikerül az Aranyos mentén táboroztatni. A tábor témája természetesen a reformáció lesz.

Ősszel a bibliaismereti vetélkedő során újítást vezetünk be, új szerkezetű lesz a döntő szakasza, a verseny során a reformációról is lesznek kérdések. Az előbb felsoroltakon kívül az emlékévre való tekintettel minden hónapban készülünk valami meglepetéssel: az *Égjen a láng!* fesztivál során 500 ígét lufira írva engedünk a résztvevők közé. Igei üzenetet adtunk át a közönségnek azzal a kéréssel, hogy azt, amit kaptunk, adjuk tovább ismerőseinknek, barátainknak.

– *A sok szervezés során számos önkéntesre van szükségetek. Hogy álltok a jelentkezőkkel?*

– Istennek hála, jól. Nagyon sok elkötelezett fiatal áll be segíteni. Kolozsváron különösképpen sok ifjú csatlakozik a szervezésbe, de állíthatom, hogy szövetségünk egyházmegyei átszervezése sokat segített az önkéntesség kialakulásában is. Szeptemberben különben szervezünk egy önkéntestalálkozót, ahova az országból minden önkéntest meghívunk. Így próbáljuk erősíteni az IKE-s kapcsolati hálózatot.

Szecsódi Árpád
Somogyi Botond

Az IKE decemberben a Várom az Urat keresztyén zenefesztivállal zárja az évet

500
reformáció

A megújulás lendülete

Ki menti meg a világot?

A posztmodern világ folyamatosan szembeesül azzal a kérdéssel, ami az elmúlt fél évszázad környezetirtása nyomán felvetődik: ki menti meg ezt a világot? Ne legyenek illúzióink: lehet, már a 24. óra után vagyunk. Luther szerint, ha tudnánk is, hogy holnap vége lesz a világnak, akkor ma még ültetnénk egy gyümölcsfát. Ez a dacos életpárti remény a keresztyén ember szabadságának az üzenete. A „már utána – mégis benne és érte” minden bénultságot legyőzni akaró emberi magatartás szólal meg a világméretű erkölcsi összefogást célul kitűző svájci református szociáletikus, dr. Christoph Stückelberger üzenetében.

A címben feltejtett kérdés kapcsán Stückelberger professzor részletezi a kérdéselhalmazt.

A politikusok? Kétségtelenül sokan a legtöbbet próbálják megtenni, ami tőlük telik, mégis jó néhányukat foglyul ejti a nepotizmus, a rokoni és baráti kapcsolatok kényszerhálózata, személyes hatalmi játszmáik.

Másokat azért bírálnak, mert ők túl elitisták, mintha minden probléma fölött állhatnának, s cinikusan úgy húzzák ki magukat a felelősség alól, hogy nekik nincs elég multilaterális befolyásuk. Kényelmes és önáltató hazugság – de hazugság.

A tudósok és a technokraták? Befolyásuk és innovatív erejük nem jelentéktelen, de gyakran belekerülnek a hatalom, a politikusok csapdáiba. A racionális tudományos érvek gyakran nem adnak adekvát, megfelelő választ az emberek félelmeire és reményeire.

Vallási prédikátorok és próféták? Ők a félelem és a remény specialistái. Visszaélhetnek ők is hatalmukkal és befolyásukkal (miként a politikusok és a technokraták is). A prosperitás általuk hamisan megfogalmazott „örömmüzenete” több keresztyénségen kívüli vallásban ott van, amikor az álpróféták a szegényeknek ezt mond-

ják: „bízattok bennem, adjátok nekem a pénze-teket, és gazdagok lesztek, mint Isten áldottai”.

Populista vezetők? Ez a vallási prosperitás szekuláris formája. Ezek gyakran milliárdosok, akik ígéretnek jólétet, gazdasági virágzást, csak hogy besöpörjék a tehetetlenségbe taszított, de onnan kimászni akaró milliók szavazatait.

Katasztrófális önleépítés

A valóságtól, a világtól menekülő visszavonulók, önkéntes migránsok, belvilágukba emigrálók, illuzionisták lennének a megmentők? Végül pedig azoknak, akik a fentiekben mind csalódtak, marad hátra az utolsó megoldás a végzet előtt, amit az illúziókba menekülés vagy a magánszférába történő emigrálás, az ajtók lezárása jelent a külvilág előtt? Ennyi? El lehet ezt fogadni? Még ha milliók keserű alternatívája is ez? „Ha ti nem tudtok megmentést, megoldást adni nekem, akkor majd visszavonulok családomba, ha nincs, akkor magánszférámba, személyes kapcsolataimba, belső meditációba, magányba, drogokba, társadalmilag veszélyes deformációkba, devianciába, bűnözés formájában megvalósuló lázadásba”. És ez a katasztrófális önleépítés

valójában azoknak a csődje, akik politikusként, tudósként, vallási vezetőként vagy populistaként semmit sem tudtak megoldani. Még ha magukat fel is mentik azzal, hogy „nem mi, hanem a struktúrák a bűnösök, tökéletlenek, antiszociálisak”. A világnak ők az igazi szemfényvesztői, százmilliók megnyomorított egzisztenciával bűvészkedő szélhámosai. És számuk világnk katasztrófa helyzetével arányosan egyre csak nő. Ahogyan áldozataiké is.

A kis közösségek fontossága

E döbbenetes és drámai, az elszegényítés genocidiumát felvázoló Stückelbergi görbe tükör felvázolása után a svájci református tudós megfogalmazta az öt módozatot arra, hogyan lehet kivédeni, túlélni, s mégis pozitív mentalitással életben maradni a jövőben. Ő ilyen eszközöket talált:

Közösség. Nincs ezen a világon olyan személy, csoport, aki meg tudja menteni ezt a világot. A megmentés a Megmentőben 2000 éve Jeruzsálemben megtörtént. Gyakorlatban pedig ott valósul meg, ahol hisznek is benne, és várják visszajövetelét. Ám csupán csoportba szerveződéssel lehet megtalálni a hatékonyabb ellenmérget e vírusokkal szemben. Ennek egyik módja a közösség, a kisközösség, ami még átlátható, amelyben ismerik egymást az emberek. Milyen nagyszerű és természetes formája volt ennek a magyar protestáns paraszti demokráciák faluközösségi védőhálója, a ház előtti információáramoltatás lócáival, az egymás segítségének cserekereskedelmével, a véd-, és dacsövetséggel minden kívülről jövővel szemben. Ma már ezek nincsenek. De vannak gyülekezeti közösségek, kulturális, zenei, s más, szakmai fórumok, ahol ki lehet beszélni világnk bajait, s valamiféle ellenszert kitermelni.

Felelős vezetés. A világméretű bajok kezeléséhez vezetők kellene, akik felelősen vezetnek a rájuk bízottakat, s gazdálkodnak a hatalom által nyújtott lehetőségekkel a közjó, szűkebb környezetük javára. Akik nem csak önző egyéni érdekeiket hajszolják a megnyílt nagyobb lehetőségek segítségével. Léteznek ilyen személyek, csak meg kell találni őket.

Információ és kritikus gondolkodás. A komplex világot nem lehet megmenteni egyszerű feleletekkel és demagógiával, hanem csak átgondolt, pontos információkkal, tudománnyal és technológiával, kritikus elemző gondolkodással, beleértve a mindezt hitelesen közlő újságírást is.

Hit. Az információ, a tudomány és a technológia kulcsok, de nem üdvözítő megoldások önmagukban. Sőt! Nem képesek arra, hogy értelmet adjanak az emberi életnek. Az alázatos hit az, amely nemcsak ígéri az értelmet, a tartalmat, a reményt, de segíteni is tud abban, hogy a hamis próféták és a tehetetlen bálványok lelepleződjenek.

Hála és öröm. Sokkal erőteljesebb és hatásosabb humán energia rejtőzik ezekben, mint a félelemben, a gyűlöletben, az elvonulásban vagy világmegvető kivonulásban. Ezek azok a lelki tulajdonságok, melyek segítenek felfedezni, meglátni a világ szépségét még a bizonytalan időkben is.

dr. Békefy Lajos

Christoph Stückelberger igazgató a globethics.net
tizedik évfordulóján

Kedves Gyermek!

Este volt. A Szabó család a vacsorázni készült, amikor az apa bejelentette: „Nagy újságom van számotokra! Előléptettek! A jövő hónaptól kezdve átveszek egy üzletet Kolozsváron.” Az anya meglepetten kiáltott fel: „De hiszen az több mint 100 km-re van innen! Nem utazhatsz mindennap oda!” Az apa bólogatott: „El kell költöznünk!” Már érdeklődtem lakás után.” A fiuk, Laci is megszólalt: „Elköltözni? Olyan messzire? Mi lesz a barátainkkal?” „Hol fogunk iskolába járni?” – kérdezte a lányuk, Anna.

Az egész család egymás szavába vágva beszélt. Annyi mindent át kell gondolni, hiszen döntő esemény egy költözés! Később Anna elmondja, hogy mi motoszkált a fejében: „Félek az újtól. Miért kell az életben olyan sok mindennek megváltoznia?” Az anya ránézett a lányára, és a következőket mondta: „Nem minden változik meg, Anna. Isten mindig ugyanaz marad, és az Ő Igéje is változatlan. Ez nagy vigasztalás!”

Egy nappal később. Az apa sóhajtozva teszi le a telefont: „Ismét semmi. A lakás már elkelt.” Az anya bátorítóan néz férjére: „Van még három címem. Sikerülnie kell!” Az apa ismét a telefonhoz indult, közben megállt, és így szólt: „Talán előbb imádkoznunk kellene együtt. Hiszen Isten ismeri a helyzetünket, és tudja, hogy sürgősen szükségünk van egy lakásra.” Ekkor mindnyájan összekulcsolták a kezüket, és kérték Istent, hogy hadd találjanak rá a megfelelő lakásra. De a lakásokat már vagy kiadták, vagy túlságosan drágák voltak. *Nem hallgatta volna meg Isten az imádságukat?*

Két nappal később az apa nagy örömmel jött haza a munkából. A főnökének sikerült lakást szereznie számukra. Este az apa így imádkozott: „Istenünk, köszönjük az új lakást. Köszönjük, hogy meghallgattad az imádságunkat.

Bibliai találós kérdések

1) Mózes testvére és szája, Izráel népét így áldja: Áldjon meg téged az Úr, és ragyogjon rád szent orcája!

2) Életében nem látott kést, de mikor levágták, könnyűszerrel kötözték meg elgyengült gazdáját.

3) Fiak, ikrek. Tusakodtak, mielőtt még a világra jöttek. Áldásért folyt köztük a harc, kegyelemként jött meg.

4) Juhnyáj mellől hívta Isten népe pásztorának, bátor és hű harcosa lett Teremtő Urának, s legyőzte Góliátot!

5) Isten mondta, indulj erre, mire ő elindult arra. Menekült, míg rá nem akadt egy Úr küldötte nagy halra.

6) Csontból lett csont, gyümölcsöt csent, ezzel megbántotta Istent.

A táblázatban található megfjtések alá írjátok be a találós kérdések számait.

Például: Éva – 6).

Megfjtések	Sámson haja	Dávid	Áron	Éva	Ézsau és Jákób	Jónás
Találós kérdések száma				6)		

Másképp, mint gondoltuk, de Te mindig akként cselekszel, ahogy nekünk a legjobb...”

A Szabó családnak végre lesz lakása. „Ha a lakás megfelel Önöknek, akkor megírhatjuk a lakásbérleti szerződést” – javasolja a tulajdonos. Miközben az apa mindent tisztáz a tulajdonossal, az anya és a gyermekek megnézik a lakást. Laci és Anna már a gyermekszobán vitatkoznak, hogy melyik kié legyen, miközben az anya azt fontolgatja, hogy hol is legyenek a bútorok. A bérleti szerződés már majdnem készen van. Még egy aláírás, és a lakás a Szabó család új otthona lesz. A tulajdonos végül átadja a kulcsokat. Mostantól érvényes a szerződés! *Mindezt átvihetjük a saját életünkre. Vajon kinél van a mi életünk „lakáskulcsa”? Istennél? Ő nemcsak vendég akar lenni nálunk! Jó lenne, ha otthona lenne a mi életünkben.*

A Szabó családnak rendbe kell hozni a lakást. Apa, Laci és Anna lekaparják a régi tapétát. Anna felkiált: „Nézzétek, ez már a harmadik tapéta, amit találok!” A másik falról Laci megállapítja: „Itt még egy negyedik tapéta is van.” Így csinálják ezt sokan. Ha a tapéta foltos lesz, egyszerűen ráragasztják az újat.

Nem kaparják le a régit, pedig az új tapéta szebb lenne a tiszta alapon. *Előfordul, hogy mi is hasonlóan csináljuk ezt a bűnnel. Egy csúnya szó, egy hazugság – ezek mind foltok. Mi ahelyett, hogy helyrehoznánk azt, ami helytelen, megpróbáljuk jó tettekkkel elfeledni. A bűn azonban megmarad. Isten a rejtett bűneinket is fel akarja fedni, és meg akarja bocsátani. Előtte nem tudunk semmit eltitkolni, és nincs is erre szükségünk. Hogy a lakás rendbehozatalának példájánál maradjunk: az olyan szív, amely tiszta a bűntől, a frissen tapétázott lakáshoz hasonlít.*

Költözés. Szállítómunkások jönnek-mennek a házban, és fokozatosan minden doboz felkerül a teherautóba. Aztán az új lakásban ismét mindent kipakolnak. Rövid idő múlva már állnak a bútorok a lány szobájában. Anna kicsomagolja a dobozait, és berendezheti a szobáját úgy, ahogy akarja. Amikor este fáradtan lefekszik az ágyába, még egyszer körülnéz a szobájában. „Furcsa!” – gondolja magában, „tulajdonképpen semmi sem új. A bútorok, a plüssállatok, a poszterek mind régi, és mégis újak tűnik a szobám.” *Hasonló ez Istennel való közös életünkben is. Aki befogadta Istent, annak az életében új kezdődik. Kívülről semmi sem változik. Sem a hajszinünk, sem a magasságunk, sem semmink, de a szívünk újjá lesz. Isten segíteni akar nekünk!*

Keresztrejtvény

Írjátok be a megfelelő helyre az alábbi szavakat: Isteneteket, Istenem, reménykednek, elhagyjátok, szívből.

1. „Taníts akaratom teljesítésére, mert te vagy _____! A te jó lelked vezéreljen az egyenes úton!” (Zsolt 143,10)

2. „Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes _____ kutattok utánam.” (Jer 29,13)

3. „Az Úr veletek lesz, ha ti is öveletek lesztek. Ha keressétek őt, megtaláljátok, de ha _____, ő is elhagy benneteket.” (2Krón 15,2b)

4. „Jó az Úr azokhoz, akik benne _____, akik hozzá folyamodnak.” (JSir 3,25)

5. „Az Urat, a ti _____ kövessétek, őt féljétek, az ő parancsolatait tartsátok meg, az ő szavára hallgassatok, őt tiszteljétek, és hozzá ragaszkodjatok!” (5Móz 13,4)

1.																			
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			

Esperesek Kollégiuma: nem elég egy lelkipásztor

Nem elég egy lelkipásztor a nagyvárosi gyülekezetek igényeinek ellátására – ezt állapították meg a Parajdon tartott Esperesek Kollégiumán. A részt vevő esperesek és az egyházkerület vezetősége a nagyvárosi gyülekezetek gondjaira keresték a megoldásokat, hiszen a lelkészhiány miatt egyre nehezebb lesz a vidéki kis gyülekezetek ellátása. A jelenlevők abban is egyetértettek, hogy a nagy gyülekezetekben több alkalmazottakra van szükség. Kató Béla püspök elmondta, hogy az erdélyi reformátusok több mint fele, 150 000 ember 82 városi gyülekezetben él. A városok természetéből adódóan egy lelkipásztor nem elég a szolgálat elvégzéséhez, hiszen a települések területén jelentős a mozgás, emellett az elidegenedéssel is számolni kell. A vizitációk egyik tapasztalata, hogy a lelkipásztor nagy lélekszámú gyülekezetben csak „szervizmunkálatokat” tud végez-

Az ülésen a reformációi emlékév programjairól is szó esett

ni, ennek a hatékonysága és eredményessége azonban nem elegendő, ezért két-három lelkipásztor szükséges a gyülekezeti élet megszervezéséhez. Sok helyen azonban a presbitériumok megvétózták a második vagy harmadik lelkési állás létrehozását, ezért zsinati szabályozásra van szükség. Azonban ez sem elegendő: a lelkipásztoroknak a gyülekezetben önkéntes munkatársakat kell keresniük, akik segíthetik őket a gyülekezeti élet megszervezésében.

A 2017-es év prioritásai közé tartozik az esperesi székhelyek kialakítása: az év folyamán minden olyan esperesség székhelyet kap, ahol eddig a hivatal az esperes személyéhez, gyülekezetéhez kötődött. Így állandó székhelye lesz többek között a dési, brassói és küküllői egyházmegyének is. Kató Béla püspök hangsúlyozta: nem csak Kolozsváron kezdték el az iskolák felújítását, hamarosan a Marosvásárhelyi Református Kollégium épületegyüttesét is renoválni fogják. A gyűlésen elhangzott: a generális vizitáció idén az esperesek gyülekezetibe látogat el.

Fotó: Kiss Gábor

Minden lélekben dal van

Húszéves az udvarhelyi
Bethlen Gábor Dalárda

„Rohan könnyörtelen az idő” – énekeljük egyik legszebb énekünket. Valóban rohan, mert immáron 20 éve énekel a lelkes csapatunk, a székelyudvarhelyi III. Bethlen Gábor Református Dalárda. Isten csodálatos ajándéka az emberi hang. A kóruséneklés magával ragadja az éneklő közösséget és ugyanúgy a hallgatóságot is, mert lelkét áthatja az ének szépsége és magasztossága.

Dalárdánk tagjainak többsége már ötven év feletti. Tennünk kell az utánpótlás irányában is, mert maga az egyházunk is fiatal. Szívvel-lélekkel tartjuk próbáinkat, hetente két alkalommal, hétfőn és csütörtökön, szeretett zenetanárnő karagunk szakmaigényes vezetésével.

Repertoárunkat mintegy száz kórusmű alkotja, amelyben egyházi és világi darabok szerepelnek. Húsz év alatt bejártuk a szórvány nagy részét, valamint a határon túlra is eljutottunk. Ez idő alatt 276 fellépésünk volt beleértve az ünnepek alatti itthoni szerepléseket is. Ajkunkon idáig 1265 alkalommal szólalt meg az ének húsz év alatt. Fellépéseink néhány állomása: Nagyszeben, Fogaras, Temesvár, Brassó, Sepsiszentgyörgy, Szászrégen, Kolozsvár, Koltó, Marosvásárhely, Segesvár, Gyulafehérvár, Kunhegyes, Budapest-Soroksár. Jó kapcsolatot ápolunk a székelyudvarhelyi történelmi egyházakkal. Kórusunk elnöke Berde László Péter nyugalmazott lelkipásztor. Minden tevékenységünk Bekő István lelkipásztor közvetlen irányítása alatt történik, aki lelki és anyagi mentorunk.

Boros János

ISSN-1223-8848

Önmagamat ingyen, ajándékként adni

Az idei tanévben a Jósika Miklós Elméleti Líceum diákjai beneveztek az Európai Magyar Fiatalságért Alapítvány által meghirdetett SzékelyKapuk-ZöldKapuk nemzetközi vetélkedőre. A program célja a keresztény és környezettudatos nevelés, a népművészeti hagyományok, a közösségi kultúra és a humanitárius tevékenységek támogatása. A pályázati programnak két szakasza van: az első forduló a betlehemezés, a második pedig a környezetvédelmi akció – vándorkiállítás.

A 6. osztályos tanulókból álló Tordai pogácsák nevű csapat derűs, ízes régi nyelvvel fűszerezett betlehemes játékkal lepte meg a bágyoni öregotthon lakóit, a tordai magyar óvodásokat, a szülőket, iskolánk és városunk közösségét. A

betlehemezések során készült számos képet, nézői véleményt és a hagyományörzés örömét sugárzó saját véleményeket a betlehemes naplóba foglalták össze.

A verseny második fordulójára a 7. osztályos diákok, a Biojósikások készültek.

A lelkes csapat a környezetbarát életszemléletet tanulmányozva hat jól kidolgozott, impresszív tablót készített és mutatott be vándorkiállításaként, mind óvodás- és diáktársaknak, mind szülőknél, iskolánk közösségének, közéleti személyiségeknek és egyházi vezetőknek. Bemutatójuk mottója: Környezetbarát háztartás – Mit tegyünk környezetünkért?

Műsorukkal rámutattak az ember felelőtlen tevékenységeinek következményeire, az éghajlatváltozásokra, a veszélyben lévő élővilágra. Ugyanakkor környezetbarát háztartásra és életformára adtak példákat, hiszen a keresztény gondolkodás alapvetően összeegyeztethető a környezet védelmével. Emellett különböző helyszíneken adományokat is gyűjtöttek a rászorulóknak részére. A tevékenységek során a tanulóknak tudatosult, hogy életünkben mennyire fontos a hagyomány ápolása és a környezetünkre való odafigyelés. Örökítsük meg elődeink szokásait, legyünk inkább gondnokai, mint uralkodói környezetünknek, és vigyázzunk az Isten által teremtett világra.

Biojósikások csapat,
Máté Hajnalka
és Péter Erzsébet tanárok

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület
gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár

Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül
a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református
Egyházkerület
Misztófalusi Kis Miklós
Sajtóközpontjának nyomdájában
Felelős vezető: Dávid Zoltán